

DE SYLLABA ET DICTIONE

Cap. V.

INdicandum est hinc quomodo ex vocalibus, & consonantibus iam declaratis fiat syllaba; atque ex una, aut pluribus syllabis confletur dictio.

De Syllaba.

Syllaba est coniunctio duarum, aut plurium litterarum uno spiritu, ac sub uno accentu pronunciatarum: ut, Bi, fuit; Sin, filius. Numerus autem litterarum in syllaba est minus proprius unius, ut, à, ò; magis uerò duarum, trium, quatuor, quinque, aut etiam sex litterarum, ut, Kgnàst, mancus.

De Dictione.

Dictio est uox conflata ex una, aut pluribus syllabis, rei que alicuius significatiua; quæ & si per se posita nullius est certi, clari que sensus; coniuncta tamen magis, minusue demonstrat id, quod significat. Incertum enim est quid significet hæc dictio, Pettar, Petrus. Certius fit, si dixeris, Pettar yèst Namist, nik Isùkarstov, Petrus est Vicarius Iesu Christi.